18 Νοεμβρίου 2017

«Έφυγε» ο Κώστας Παπαμαρίνος, η σαρκωμένη Ιστορία του Βώλακα (Νικόλαος Κόϊος, Συντονιστής Περιεχομένου Ενότητας Θρησκείας – Πεμπτουσία)

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Την Πέμπτη 16 Νοεμβρίου 2017 ανεχώρησε από τα εγκόσμια προς τις ουράνιες μονές, πλήρης ημερών σε ηλικία 83 ετών ο Κωνσταντίνος Παπαμαρίνος τέως Πρόεδρος του Κονότητα Βώλακα της ιστορικής και μαρτυρικής Δράμας. Λίγους μήνες πριν, παραμονή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος του 2017, μας υποδέχθηκε στο σπίτι της αδελφής του στην Δράμα, όπου και έδωσε την τελευταία του ζωντανή και αποκλειστική συνέντευξη στην Πεμπτουσία.

Παρά τα ενενήντα τρία του χρόνια μας άφησε άφωνους η διαύγεια του πνεύματος, η εξαιρετική γλώσσα, η λεπτομερέστατη αναφορά στα ιστορικά γεγονότα, η αντοχή και η ευγένεια! Κατά την διάρκεια της συνέντευξης μας δημιούργησε την αίσθηση της άμεσης επαφής με τα ιστορικά γεγονότα που ο ίδιος βίωσε και που οι μεγαλύτεροί του με ακρίβεια του μετέφεραν. Χωρίς να το καταλάβουμε, ο πρόεδρος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Πολιτιστικών Συλλόγων Μακεδόνων Γιώργος Τάτσιος, ο πρόεδρος του πολιτιστικού συλλόγου Βώλακα Δημήτρης Άρμεν και εμείς από την Πεμπτουσία, συνεπαρμένοι μεταφερθήκαμε στην ένδοξη και τραγική συνάμα ιστορία που γράφηκε με το αίμα των Ελλήνων Μακεδόνων στις πλαγιές του Φαλακρού Όρους, στα βορειοανατολικά σύνορα της πατρίδας μας. Δεν καταλάβαμε πως πέρασαν οι ώρες της αφήγησης.

Του υποσχεθήκαμε ότι θα ξαναπάμε να τον δούμε, ανέμενε να δει την συνέντευξή του. Δυστυχώς ο πανδαμάτωρ χρόνος και οι τενχικές δυσκολίες δεν μας άφησαν να τηρήσουμε τις υποσχέσεις μας. Αυτό θα είναι ένα βάρος το οποίο θα φέρουμε για καιρό. Ως ελάχιστο δείγμα ευγνωμοσύνης, τιμής και μνήμης η Πεμπτουσία θα αρχίσει από την Δευτέρα 20 Νοεμβρίου την ανάρτηση της αποκλειστικής συνέντευξής του σε μέρη. Η συνέντευξη αυτή, ο Κώστα Παπαμαρίνος μετά την επίγεια τελευτή του περνά στην ιστορία ως ένας σαρκωμένος φορέας της ιστορίας του μεγαλύτερου, αλλά και πιο ματωμένου κομματιού της Ελλάδας, της Μακεδονίας.

Παππού Κώστα στην Πεμπτουσία και στην Ομοσπονδία των Μακεδόνων θα σε θυμόμαστε για πάντα και σου απευθύνουμε ένα μεγάλο συγγνώμη που δεν πρόλαβες να δεις την συνέντευξή σου! Θα την βλέπεις δικαιωμένος από τον ουρανό!

Παρακάτων παραθέτουμε ορισμένα βιογραφικά στοιχεία του από το βιβλίο «Ο Βώλακας και η Ιστορία του» το οποίο συνέγραψε ο ίδιος και μας δώρισε με αφιέρωση κατά την επίσκεψή μας για την συνέντευξη:

«Ο Κωνσταντίνος Παπαμαρίνος γεννήθηκε στις 14 Ιανουαρίου το 1924 στο Βώλακα Δράμας. Αποφοίτησε από το δημοτικό σχολείο Βώλακα το 1936. Την ίδια χρονιά πήγε στο Γυμνάσιο Δράμας αλλά διέκοψε το 1937 για οικονομικούς λόγους. Το 1938 εργάστηκε ως υπάλληλος στο μαγειρείο του Νάλκου Δ. στο Βώλακα.

Το 1939 προσελήφθη ως τριατατικός υπάλληλος (ταχυδρομείο – τηλεγραφείο – τηλεφωνείο) στην Κοινότητα Βώλακα και υπηρέτησε εκεί μέχρι την εισβολή των Γερμανών στην Ανατολική Μακεδονία στις 6 Απριλίου του 1941΄.

Την 29η Σεπτεμβρίου του 1941 με την «επανάσταση» που έγινε στον Νομό Δράμας συνελήφθη και κρατήθηκε στα κρατητήρια Βώλακα. Την επομένη οδηγήθηκε στο Κάτω Νευροκόπι για ανάκριση.

Το 1942 αναγκάστηκε από το Βούλγαρο πρόεδρο της Κοινότητας Βώλακα, να κατασκευάσει τις τηλεφωνικές γραμμές από το Βώλακα μέχρι το Κ. Νευροκόπι.

Την Άνοιξη του 1943 συνελήφθη και οδηγήθηκε όμηρος στο Μπάντσκο της Βουλγαρίας, όπου εργάστηκε σε καταναγκαστικά έργα για την κατασκευή σιδηροδρομικής γραμμής. Η ομηρία του κράτησε 9 μήνες, οπότε και απέδρασε.

Το 1944 υπήρξε τροφοδότης των εθνικών ανταρτικών ομάδων ενώ λίγο αργότερα εντάχθηκε σε αυτές υπό την αρχηγία του συγχωριανού του καπετάν Προκόπη Άρμεν και είχε ενεργό συμμετοχή μέχρι το τέλος Μαρτίου 1945. Έλαβε μέρος στις μάχες κατά των Βουλγάρων στην Πετρούσα και την Καλλιθέα.

Κατετάγη στον Ελληνικό Στρατό την 6η Απριλίου του 1946 και έλαβε μέρος στην μάχη του Βίτσι. Απολύθηκε το 1950.

Το Σεπτέμβριο του 1945 παντρεύτηκε τη Μαρία Στράτσιου του Αθανασίου και της Καλλιόπης το γένος Δράμπαλη – Νικολαΐδη. Μαζί της απέκτησε 4 τα οποία του χάρισαν 13 εγγόνια.

Το Μάιο του 1951 με τις πρώτες μεταπολεμικές Δημοτικές και Κοινοτικές εκλογές, εκλέχτηκε αντιπρόεδρος και στη συνέχεια πρόεδρος της Κοινότητας Βώλακα. Μέχρι το 1986 υπηρέτησε την τοπική αυτοδιοίκηση σε διάφορες θέσεις, οπότε και απεσύρθη από την πολιτική.

Από νεαρή ηλικία και μέχρι τη συνταξιοδότησή του το 1982, ασχολήθηκε με το γενικό εμπόριο και την παραγωγή και εμπορία τυροκομικών.»